

Osebnosti.

Se en zlatomašnik v naši škofiji. V našem listu smo že poročali, da ima naša škofija letos tri zlatomašnike. Pri kratkem opisu treh zlatih jubilarov smo pozabili na četrtega, ki je tudi še najstarejši svetni duhovnik škofije. Letošnji četrty zlatomašnik je g. Ivan Zdravec, vpokojeni župnik, ki živi pri Sv. Bolfenku na Kogu. Rodil se je v Središču 23. X. 1855. Mašniško posvečenje je prejel leta 1886. Dolgo časa je bil župnik pri Sv. Bolfenku na Kogu in pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, kjer je stopil pred leti v pokoj. G. zlatomašnik je še čil in v naš list pridno dopisuje brez očal od Sv. Bolfenka, kjer preživlja v delu in molitvi svoj zasluženi pokoj. Našemu dolgoletnemu sotrudniku k zlatemu jubileju iskrene čestitke z željo, naj mu da Vsemogočni dočakati izrednost biseromašništva!

Biseromašnik umrl. V Žirovnici na Gorénjskem je podlegel 22. t. m. kapi g. dr. Ivan Svetina, častni kanonik, biseromašnik in vpokojeni gimnazijski profesor. Rodil se je leta 1851 v Žirovnici. Novo sv. mašo je pel pred 62 leti. Pri primiciji mu je pridigoval g. Tomo Zupan, tedaj profesor v Kranju. Rajnemu je bil pridigar isti g. železomašnik Zupan pri biserni sv. maši pred dvema letoma.

40 letni mašniški jubilej je slavil pri št. Petru v Savinjski dolini tamošnji vsestransko delavni kulturni delavec ter za čast božjo goreči g. župnik dr. Janez Ev. Jančič. Zaslužnemu jubilaru naše iskrene čestitke!

Lep jubilej g. dekana v Laškem. 40letnico mašništva je obhajal g. dr. Franc Kruljc, monsignor in dekan v Laškem. Vzornemu dušnemu pastirju naše iskrene čestitke!

Srebrni mašniški jubilej. Dne 23. julija so obhajali na Svetih gorah nad št. Pe-

dr. Milko Bedjanič

je otvoril privatno prakso ter ordinira redno dnevno od 13. do 15., ob nedeljah in praznikih od 9. do 11. ure v Trubarjevi ulici 11. Telefon 29-11. Roentgen. Zdravljenje s kratkimi valovi. 908

trom v znanem Marijinem svetišču 25letni mašniški jubilej gg.: Ignacij Brvar, župnik na Bizeljskem; Januš Golec, urednik »Slovenskega gospodarja«; F. Osterc, vpokojeni profesor; Janez Ogulin, provizor pri Sv. Križu na Belih vodah, ter Jastrobnik Venčeslav, kaplan v Lučah. Po zahvalni službi božji pri svetogorski Materi božji so se podali jubilarji k gostoljubnemu tovarišu g. Ig. Brvarju, bizeljskemu župniku, kjer so vzbujali nekaj ur dobre volje spomine iz lepih bogoslovnih let. 25letnico so počastili tovariši, ki so bili posvečeni že iz tretjega letnika, in med temi g. Miloš Umek, stolni župnik, dekan in monsignor.

Čvrsta pečička korenina. Pred kratkim smo obhajali 80letnico Omerzo Janeza, posestnika in gostilničarja v Pečicah, ki je sedaj že v pokoju v svojem kotičku, kakor je to pri nas navada. Kot mlad fant še samec si je s pridnimi rokami ustanovil svoj lastni dom v prijazni vasi Pečice. Nekaj let je še sam gospodaril, ko pa si je že spravil skupaj večje posestvo in otvoril gostilno, še ni imel vsega. Šele v starosti 34 let si je poiskal svojo 14 let mlajšo življenjsko družico. Bila mu je zvesta opora 44 let. V srečnem zakonu je mu rodila 14 otrok. Njunega srečnega zakona ni skalila nobena nevihta. Pred tremi leti mu je iztrgala iz srečnega zakona smrt njegovo ljubljeno Ančko, za katero še danes žaluje. Jubilar je zaveden slovenski naprednjak, ki ni nikoli klonil glave, že 35 let je naročnik »Slovenskega gospodarja«, ki mu je najljubši slovenski tednik. Bil je dolgoletni občinski odbor-

nik, šolski oče ter pri raznih cerkvenih in dobrodelnih društvih. Že osem križev ima za seboj in še danes ne ve, kaj je bolezen, ne ve, kaj je bolnica in ne kaj sodnija! Ne bomo imeli več tako mirnega in vzglednega soseda, ko nas Janez zapusti. Vedno še ga radi vidimo z veselimi in smejočim se obrazom, s pipo v ustih med nami. Želimo, da ga Bog ohrani še mnoga leta tako svežega in zdravega!

Sprememba pri apelacijskem sodišču v Ljubljani. »Slovenec« od 25. julija poroča: Podpredsednik apelacijskega sodišča v Ljubljani dr. Alojz Gradnik, znani preiskovalni sodnik »šenčurskih dogodkov« in bivši sodnik pri sodišču za zaščito države v Belgradu, je, kakor smo že večeraj poročali, premeščen v Split. Za podpredsednika apelacijskega sodišča v Ljubljani je imenovan dr. Lado Mastnak, dosedanji sodnik tega sodišča.

Nesreče.

Nagla smrt mlade ženice. V Ledineku pri Sv. Ani v Slov. goricah je pomagala pri žetvi pšnice Rezika Tribil, viničarska hčerka. Stopila je na svoj srp, ki jo je neznatno ranil. Kmalu za tem ji je začela leva noga naglo otekati in boleti. Zastrupitev se je s tako naglico širila, da je Rezika kljub zdravniški pomoči še isti večer umrla.

Drugič pogorel. V Pongercih pri Cirkovcah na Dravskem polju je upepelil ogenj gospodarska poslopja posestniku Francu Belcu. Zgorelo je tudi 8000 kg žita, 10 tisoč kg sena ter celotno gospodarsko orodje. Pogorelec je tem hujše prizadet, ker mu je lani uničil požar domačijo. Gasilec gre zahvala, da se požarna nesreča ni razmahnila na hišo ter na sosedna poslopja.

V majhnem ribniku utonil. Ivan Horner, krojač in posestnik, se je šel kopat v majhen ribnik v Bistrici pri Limbušu. Zašel je nekoliko pregloboko, kjer ga je zagrabil krč in so ga potegnili mrtvega iz vode.

Nekaj o mirovnih pogajanjih med Italijo in Abesinijo.

Italijanski listi so sedaj objavili poročila, ki obveščajo svet, da so se vršila nekoliko pred porazom Abesinije mirovna pogajanja med sedaj pregnanim abesinskim cesarjem Haile Selassijem in med Italijo.

O teh pogajanjih

širši javnosti ni bilo ničesar znanega. Šele italijanski novinar Farina je objavil prve podatke. Neguš je zapustil Abesinijo v trenutku, ko so se pogajanja razbila. Po mnenju novinarja Farina ni še čisto ugotovljeno, kdo je dal pravzaprav pobudo, da je do teh pogajanj sploh prišlo.

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

Ko je prišel Ravnjak, da ga ukoji in spravi h kraju, se je mojster Smola razkoračil in jel s svojim trobentastim glasom rohniti, da se je čulo daleč okoli: češ, da ni noben smrkovec, ki bi bil kar tako, ampak da je ženin in tik na pragu svetega zakonskega stanu in da ne pusti, da bi ga kak samski mladič kaj poučeval. Kdo da je nevesta, to je njegova reč in je zazdaj nikomur ne pove; molčati zna ko hladni grob. Zares je obmolknil, ko ga je spravil Ravnjak h kraju, in sicer tako temeljito, da čez malo časa ni bilo več kaj čuti kakor zateglo smrčanje.

Zdaj, ko je Cencij svoje pol skrivnosti izdal, tudi Urška svoje pol ni več držala in je vsa srečna razodela tovarišicam, da je nevesta. Kdo da je ženin, tega ni hotela povedati. Ko pa se je to razglasilo, so ljudje koj vedeli, kodi ga je. Že drugi dan je šlo po vsej Bistrici: ženili se bomo.

»Kdo pa?«

»Tička in Smola.«

»Hahahahahahahahaha.«

»Ta dva pa, ta dva! Kakor pisker in pokrivavka.«

»To pa bo nekaj!«

10

VII.

Štiri tedne je že bila Pavla v bolnišnici. Rana na prsih se je zacelila, na roki pa še ne. Vedno znova se je odprla in se zagnojila. Zdravnik si je bil v skrbi in dekleta ni hotel pustiti domov, čeprav ga je prosila. Ravnjak je prišel vsak teden in dekle je bilo vsakokrat vse iz sebe od veselja; tem bolj se ji je stožilo domov, ko je ostala sama. Ko je nekega lepega, toplega dne v juliju spet prišel, jo je našel na bolniškem vrtu na klopi. Postava ji je bila še bolj vitka, obraz ozek in blede, skoraj bel. Goreče črne oči so bile prevelike za nežni obrazek, tako da je bila podobna ljubemu onemoglemu otroku. Ravnjaka je pogled vsega prevzel; nekoliko časa je strmela vanjo, potem je rekel prijazno:

»Ali si že pokonci? To me veseli. Dober dan, Pavla; kako kaj?«

»Bog daj!« je odvrnilo dekle in mu dalo tanko roko; od veselja se ji je tresel glas. »Dobro mi je. Pravzaprav mi ni nič, le domov bi rada. Po domu se mi toži; od tega sem bolna. Ko bom domov smela, bom zdrava.«

»Kaj pravi zdravnik?«

»Ne verjame mi, da mi je bolje. Pravi, da je kost le ranjena in da tiči še kje kaka koščica.«

»Ali te roka zelo boli?«

»Ne, prav nič — malo že, posebno ponoči, ko moram na dom misliti in — morem zaspati.«

Dve žrtvi Drave. Zadnjo nedeljo popoldne je skočila v Mariboru z dravske brvi neka ženska v Dravo in jo je voda odnesla. Pri Schmidererjevem posestvu ob Koroški cesti je hotel isti dan neki moški preplaviti Dravo in je utonil, ker brez čolna mu ni mogel nikdo na pomoč.

Nesreča pri mlatilnici. Pri Sv. Ani v Slov. goricah se je zgodila pri mlatvi s strojem nesreča. Transmisija je zagrabila in treščila ob tla 53letno posestnico Mar. Kegel, ki je bila zaposlena pri mlatilnici. Ako bi ji ne bili priskočili na pomoč drugi delavci, bi jo bilo smrtno stisnilo. Policijeni ima obe nogi in tudi več drugih ran. Prepeljali so jo v mariborsko bolnico.

Pastir utonil. V Trčovi v župniji Sv. Peter pri Mariboru je služil za pastirja pri posestniku Jerneju Likavcu 15letni Janez Anželj. Podal se je kopat v Dravo, zašel preveč na globoko in ker ni znal plavati, je utonil.

Viničarija pogorela. Strela je udarila na Kozjaku v viničarijo grofa Attemsja. Skozi streho je švignila v sobo, kjer je oplazila viničarja Ivana Zamudo, katerega je osmodila bok ter levo nogo. Vsled udara strele je zgorela viničarija s hlevom in stiskalnice. Rešili so živino. Škoda je do 20.000 Din.

Požar na Muti. Na Muti je uničil ogenj gospodarsko poslopje z vso opremo posestniku Jožefu Partu.

Huda nesreča voznika. Iz Dokleca pri Ptujski gori so peljali trije vozniki drva za posestnika Martina Kureš v Pobrežju pri Ptuj. Zadnji voznik je bil 58letni posestnik Artenjak Janez s Pobrežja. V Zgornji Pristavi je skušal Artenjak, kakor kažejo okoliščnosti, od vročine utrujen, sestiti na oje, pa mu je spodrsnilo, da je padel in so šla kolesa težko naloženega voza čezenj. Prva dva voznika nesreče nista niti opazila, zlasti ker sta vola mirno peljala zadnji voz dalje. Ponesrečenca je našel nezvestnega in vsega okrvavljenega šele posestnik Murko Jakob iz Zgornje Pristave. Naložil ga je na svoj voz in odpeljal v ptujsko bolnišnico, kjer so dognali, da ima

ponesrečenec smrtno nevarne rane na glavi in tudi hude notranje poškodbe.

Sreča v nesreči. Edvard Kudrinka, 22letni visokošolec z Visokega nad jezerom pri Hrudimu na Čehoslovaškem, se je mudil na počitnicah v Dalmaciji. Zadel ga je solnčarica in so ga oddali v bolnico v Gračac. V zdravniški negi si je sicer opomogel, vendar se mu je omračil um. Starši so prišli ponj in 22. julija se je vračal s popoldanskim brzovlakom domov. Za postajo Poljčane je mladi Kudrinka nenadoma planil kvišku in predno so mu mogli starši ter drugi sopotniki zabraniti, je že skočil skozi okno brzovlaka, ki je bil v polnem diru. Na srečo je pri padcu priletel na roke in noge in se je le neznatno poškodoval. Sam je prišel do bližnje železniške stražnice, od tam pa na postajo Poljčane, kjer so ga že čakali prestrašeni starši. Iz Maribora poklicani poklicani rešilni oddelek je prepeljal reveža v mariborsko bolnico.

Hudo neurje s točo so imeli 21. t. m. popoldne v krajih G. Ponikva, Marof, Kale in Loke. Škoda na hmelju, poljskih pridelkih, sadnem drevju in na poslopijih je cenjena na 250.000 Din.

Se zgrudil mrtev. V 106 m globokem rovu v premogovniku v Libojah pri Celju je opazoval popraviljanje dvigala 28letni rudar Anton Bučej. Naenkrat se je prijel z obema rokama za prsa in se zgrudil mrtev. Ni dognano, ali ga je zadela kap, ali ga je smrtno oplazil električni tok.

Deklinca utonila. Pri Anclinovih v Ložnici pri Velenju je padla in utonila v jami za gašenje apna šestletna hčerkica.

Huda nesreča otroka. Na Spodnji Hudi pri Celju je zadel zagrebški avtomobil 23. julija proti večeru v glavo Ivana Valenčiča, osemletnega sina narednikavodnika. Fanteku je počila pri udarcu lobanja.

Nočni ogenj. V vasi Vrhpolje v občini Nevlje pri Kamniku je prišel v noči goreti kozolec pri posestniku Antonu Flerinu. Gasilcem je uspelo, da so požarno nesrečo omejili. Kozolec je bil nov in je ostal le malo poškodovan. K sreči ni bilo vetra,

ker bi bila sicer velika nevarnost, da se ogenj razširi na 6 m oddaljeno gospodarsko poslopje in hišo, kar bi lahko postalo usodno tudi za vso bližnjo skupino hiš in gospodarskih poslopij, saj leži Flerinov kozolec baš sredi vasi. Kozolec ni bil za varovan.

Utopljenega narednika potegnili iz Ljubljane. V Mostah so potegnili iz Ljubljane Nikolaja Stankoviča, bolničarskega narednika, doma iz moravske banovine, ki je utonil pred enim tednom.

Po dolgem iskanju najdeni trupli dveh mladih turistov. Poročali smo, da sta se podala 9. julija v Kamniške planine na Grintovec in Skuto ljubljanska visokošolca: Vid Janša in Mladen Mikšič. 10. t. m. sta pustila v Kamniški Bistrici svoji kolesi, sta se vpisala v spominsko knjigo in pripovedovala, da se bosta čez dva dni vrnila z Grintovca in Skute. Od tedaj ni bilo za mladima hribolazcema nobene sle, di. Ker se nista vrnila, je oskrbelo Planinsko društvo reševalne odpreme, ki so nekaj dni zaman iskale pogrešana po vseh Kamniških planinah. Šele 23. julija je uspelo ekspediciji, da je našla obe trupli v 150 m globokem Malem Hudem grabnu na poti od Kokrškega sedla proti Skuti. Oba turista sta šla proti Grintovcu. Radi megle nista mogla nadaljevati poti na Skuto, ampak sta se vrnila nazaj proti Kokrškem sedlu radi bližajoče se nevihte. Zgrešila sta pot in v megli zašla v prepad, v katerem sta obležala mrtva. Smrtno ponesrečeni Vid Janša je sin sodnika v Ljubljani. Mladen Mikšič je bil rodom iz Zagreba, njegova mati je v drugič poročena in živi v Črnučah pri Ljubljani.

Zopet dva študenta smrtno ponesrečila v planinah. Dne 25. julija so Triglavске planine zahtevale zopet dvojce mladih življenj. V severni triglavski steni sta smrtno ponesrečila jurist Savo Domicelj, rojen 4. 11. 1912 v Zagorju, stanujoč v Mariboru, in Egon Letner, študen eksportne akademije v Zagrebu, rojen leta 1917 v Inomostu, stanujoč v Mariboru.

Mlada žrtev avtomobilske nesreče. Na cesti med Trzinom in Črnučami pri Ljub-

»Nikar si tako k sreči ne ženi, Pavla! Ko te bo zdravnik pustil, pridem prvi dan pote. Dolgo ne bo več. Malo še potrpi! Hvala bodi Bogu, da ni bilo hujše!«

»Da le vas ni zadelo! Zato bodi Bogu hvala!«

»Pavla, ti si mi rešila življenje. Ko bi tebe ne bilo, bi ne bil več med živimi.«

To je bilo res in tudi Pavla je vedela, da je tako. Svoje lastno življenje je tvegala zanj; to ju je zvezalo, da sta si postala mnogo več kakor gospodar in dekla. Zato se je mogla z njim po domače in pristržno pogovarjati.

Nekaj časa je molčala, potem je dejala polglasno, kakor da se meni sama s seboj:

»Tega sem tako vesela, da sem mogla zate — za vas kaj storiti.«

»Da, da, ljuba Pavla,« je živo posnel. »Ali si kaj pomislila, da bi bila lahko ti namesto mene mrtva?«

»O že, že, sem že mislila nato! Toda vaše življenje je več vredno ko moje.«

»Kaj še! Tvoje ko moje. Zate je tvoje največ vredno.«

»Ne, ne, nikoli ne,« je ugovarjala. »Ko bi bil vas umoril, bi ne bila mogla več živeti. Od žalosti bi bila umrla.«

»Ali me imaš tako rada?« je bruhnilo iz njega. Za trenutek je obmolnila, potem je rekla odkritosrčno kakor otrok:

»Da — zelo rada te imam.«

Zdaj se Ravnjak ni mogel premagati. Bil je mehkega srca in le na videz trd. Zdaj ga je čustvo prevzelo.

»Pavla,« je vzkliknil. »jaz te imam tudi rad. Ze dolgo te imam rad. Mislil sem že...«

Nekaj je še hotel reči, pa mu je od strahu vzelo besedo.

Dekletu so lica zagorela, velike, črne oči so ji žarele ko dve zvezdi, nenadoma so se ji udrle solze in zajokala se je krčevito.

»Pavla, za božjo voljo, kaj ti je? Saj ti vendar nič hudega nisem rekel!« je dejal osuplo.

»Ne, ne; saj si mi rekel najlepše, kar si mi mogel reči,« je ihtela. »Ne vem, da me je tako prišlo. Kar na solze mi gre, odkar sem bolna. Prej ni bilo tako.«

»Le trdna bodi in nikar ne jokaj! Glej, ljudje naju gledajo; mislili bodo, da se kregava.«

Res so se nekateri bolniki, ki so bili že pokonci in na vrtu, približali in so sedli na bližnjo klop ter jeli prežati, kaj se naša dva takega menita. Zaradi tega je Ravnjak dekletu le še nekaj tihoma povedal, potem pa vstal, ji podal roko in glasno rekel:

»Zbogom, Pavla! Le potrpi še ta čas! Ko spet pridem — saj bo prav kmalu —, te vzamem s seboj domov. Še danes se z zdravnikom pomenim.«

Italijanski časnikar Lucelini

trdi v ital. listu »Tribuna«, da je on skupno z ital. konzulom v Džibuti g. Sobranom vodil razgovore z bivšim abesinskim poslanikom v Rimu g. Afevorkom, ki se je izdal za neguševega zaupnika. Pogajanja so se vršila v puščavi med Džibutijem in Zelim. Ob tej priliki je izjavil Afevork, da je neguš pripravljen skleniti neposreden sporazum z Italijo, ne ve pa, kako bi ta korak opravičil pred svojim narodom in kaj bi rekli njegovi svetovalci v tujini.

Iz nadaljnjih razgovorov z Afevorkom se posnema, da bi se mogel neguš opravičiti pred svo-

ljani je 25. julija pozno zvečer smrtno ponesrečil 17letni dijak Boris Tomažič, sin lastnika tvrdke Oleum z Mirja. Sam je šofiral očetov avto po Gorenjskem in se je zvečer vračal proti domu. Zavozil je s hudo brzino ob kup kamenja ter zadel ob cestni kanton. Sunek ga je pogнал iz vozila. Obležal je s tako hudimi poškodbami, da jim je kljub najbolj vešči zdravniški pomoči podlegel kmalu po prepeljavi v ljubljansko »Leonišče«.

Trije kozolci so pogoreli v Gradiških Lazih pri Litiji in sicer Alojziju Hauptmanu, njegovemu sosedu Pavlu Bricu pa kar dva kozolca. Škoda je občutna, ker so bili kozolci polni pšenice, sena in raznega gospodarskega orodja. Gasilci so oženj omejili, da ni objel še drugih bližnjih zgradb.

Štirinadstropna hiša se porušila. V Budimpešti se je zgodila 23. t. m. huda nesreča. V Rakocijevi ulici so prezidavali štirinadstropno hišo. Zgradba se je naenkrat zrušila. Vsa stanovanja v hiši so bila zasedena in v spodnjih prostorih je bilo živahno trgovsko življenje. Izpod ruševin so takoj po nesreči potegnili 8 smrtnih žrtev. Obstaja bojazen, da je zgubilo življenje še 20—30 oseb, ki so bile ob času nesreče zaposlene v trgovinah zrušenega poslopja.

Štirje hribolazci smrtno ponesrečili. Iz Berna v Švici poročajo, da so v pogorju Jungfrau (Devica) smrtno ponesrečili turisti: Kurz iz Monakovega, Hinterstoisser in Rainer iz Avstrije ter neki Ankerer.

Razne novice

Nova župnija. Studenci pri Mariboru postanejo samostojna župnija, katero bodo oskrbovali tamošnji kapucini.

Banovina bo kupila Racerdvor. Do jeseni bo pravomočna kupna pogodba med avstrijskimi benediktinci, ki so gospodarji lepega posestva pri Kamnici, s pretežno večino vinogradov in ki se imenuje Racerdvor in med banovino. Banovina bo kupila omenjeno posest, da bo razširila vinarsko in sadjarsko šolo, ki je soseda Racerdvora.

288.000 Din je nakazala banovinska uprava v Ljubljani kot prvi znesek za povečanje bolnice v Ptuj.

Nova cestna zveza Slovenije s hrvaškim Zagorjem. Iz Zagreba poročajo, da hoče zagrebska cestno-gradna družba ustvariti naslednjo novo cestno zvezo: Zagreb — Stubica — Marija Bistrica — Zlatar — Lohor — Ivanec — Foča — Završje — Dubrava pri Zavrču in do Ormoža. Nova avtomobilska cesta bo vezala Slovenijo z najlepšimi kraji hrvaškega Zagorja in jo bo narod pozdravil z velikim veseljem.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem v Koroško ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vredni slučaj.

V Avstriji prijeta mariborska morilca. Na Pobrežju v Mariboru je bil 8. julija umorjen v svojem stanovanju Iv. Strajšek, vpokojeni finančni preglednik. Morilec je odnesel 20—30.000 Din. Kot osumljenca umora je policija zasledovala 23-letnega Karla Sterna in 28letnega Ivana Kolarja, oba s Pobrežja. Na podlagi dopisnice, katero je pisal Kolar iz Avstrije v Maribor, je zvedela policija, da sta se zatekla krvavega dejanja osumljena v Avstrijo, kjer so ju tudi začeli zasledovati. Dne 23. julija so avstrijski orožniki prijeli oba morilca in so ju izročili okrožnemu sodišču v Leobnu. Od oropanega denarja niso našli pri aretiranih ničesar. Prvotno sta prijeta tajila, pozneje pa sta priznala. Stern pravi, da je prišel on dne 8. julija prosit Strajšeka za stanovanje. Ko je že bil v sobi, je zahteval od Strajšeka denar, katerega pa mu pozvani ni izročil, ampak je skočil v sosedno sobo po svojo staro službeno sabljo. Stern mu je orožje izvil iz rok in je nato žrtev zadaval. Kolar je med tem poiskal denar ter razne dragocenosti in sta nato oba z bogatim plenom pobegnila.

Še dva nepojasnjena umora bi naj imela na vesti Stern in Kolar. Zgoraj poročamo, kako sta bila prijeta v Leobnu ro-

arska morilca Stern in Kolar s Pobrežja pri Mariboru. Obstaja resen sum, da imata dva zločinca na vesti še dva doslej nepojasnjena krvava zločina v daljni mariborski okolici. V Ploderšnici je bil dne 16. t. m. umorjen in izropan samotarski posestnik Karl Verbošt. Radi tega umora sedi v preiskovalnem zaporu posinovljeneec rajnega, ki pa zanika vsako krivdo. Drug nepojasnjena krvava zločina se je zgodil pred kratkem v okolici Sv. Barbare v Slov. goricah. V lastni hiši so našli zadavljeno staro posestnico Otilijo Kocbek. Razne priče izpovedujejo, da so videli, kako sta se klatila okrog krajev obeh nepojasnjenih umorov dva neznanca, kojih opis se ujema s Sternom in Kolarjem.

Mladostna cerkvena tata. Pri Sv. Lovrencu na Pohorju sta ukradla nabiralno puščico s 120 Din 14letni Emil in 15letni Ervin Šumer od št. Lovrenca. Ko sta si denar razdelila, sta vrgla puščico v ribnik pod cerkvijo.

Nevren vlomilec prijet po dolgih letih. Med Dravogradom in Marenbergom so prijeli orožniki potepuha, v katerem so ugotovili že precej let iskanega vlomilca Albina Jevjak iz Rudnika pri Ljubljani. Jevjak je vršil svoje vlome v družbi najbolj proslulih tolovajev, kakor v Mariboru obešenega Laknerja in pri Celju ustreljenega Omerze. Sam priznava, da ima toliko vlomilskih in tatinskih zločinov na vesti, da ne ve več niti za imena in kraje, ki so pa največ na Kranjskem. L. 1933 je n. pr. sodeloval pri dosedaj nepojasnjene-mu vlamu v Črešnjarjevo trgovino v Ljubljani, ko je odnesla družba lopovov 60 tisoč Din. Aretiranega so prepeljali orožniki v zapore mariborskega okrožnega sodišča, kjer mu bodo počasi izprašali vest.

Zalosten zaključek godovanja. Pri viničarju Jakobu Perneku v Kamnici pri Mariboru so zadnjo nedeljo 26. julija godovali s preobilno pijačo in muziko. Po polnoči je došlo do prepira in slednjič je 26-letni delavec Friderik Lešnik naravnost pobesnel, ker so imeli glavnega izzivača Antona Frasa v kuhinji zaprtega in ga je stražil 26letni delavec Janez Brunčič, do-

jim narodom v slučaju sklenitve miru z napadi Ital. letal, ki so prestrašila celotno abesinsko prebivalstvo. Nadalje bi, kakor so takrat mislili, sporočil svojemu narodu, da so sovražnosti med Italijo in Abesinijo zaključene, ker bi bila vsaka nadaljna borba brezuspešna in tudi nemogoča. Ta korak bi pa bil moral neguš napraviti, ne da bi se bil preje posvetoval s svojimi zaupniki v inozemstvu.

Razbiti razgovori.

Zakaj so se ti razgovori, odnosno pogajanja, razbila, nam ne vesta niti Lucini, niti Farina ničesar povedati. Lucini dodaja v svojem poročilu še to, da je neguš izgubil zaupanje v posla-

»Mater pozdravi!« je naročilo dekle in požiralo solze. »Ali so zdravi? Včasih imam tako hude sanje.«

»Za sanje se človek ne sme meniti, najmanj še tedaj, kadar je bolan. Materi je dobro. Trikrat jih je še prijel krč, toda, hvala Bogu, kmalu je bilo spet bolje. Zdaj pa zbogom!«

Ko je odšel, so se dekletu usule solze. Polagoma se je pomirila in se vdala sanjam o skorajšnjem svidenju z njim.

Minil pa je teden, minila sta dva, minili so trije — in Ravnjaka ni bilo. Čim dalj ga ni bilo, tem huje je skrbelo Pavlo. Ko se ji je že zdelo, da ne bo mogla več ostati v taki negotovitosti, in je že sklenila, da bo ušla iz bolnišnice in na Bistrico, tedaj je kraj tretjega tedna prišla potovka Jerca.

»Ljuba botra,« ji je že od daleč zaklicala, »danes mi prihajate kakor angel iz nebes. Strašno bridko mi je pri srcu.«

»Kaj, ali že veš, kaj se je zgodilo?« se je potovka začudila.

»Ničesar ne vem, ničesar ne!« je zavpilo dekle in se po vsem životu treslo. »Ali se je Ravnjaku kaj zgodilo? Kaj, ali je umrl?«

»Ne, Ravnjak je zdrav, njemu se ni nič zgodilo. Toda mati so mu umrli.«

»Kaj? Mati?... in nihče ni prišel, da bi mi bil povedal. Moj Bog, kako sem zapuščena!«

»Nihče ni mislil, da bo tako hitro. Zaradi srca je že dolgo trpela, pa je vedno bilo spet bolje. Ta ponedeljek pa je bilo huje kakor prej kdaj. Toliko, da so jo sprevideli; kar nato je izdihnila, prav tako, kakor bi upihnil luč. Včeraj smo jo pokopali.«

»O križ božji, že pokopali! Niti mrtvih nisem več smela videti!«

V prvem strahu je zadržala solze; zdaj pa se je tako grozno zajokala, da si je bila Jerca že v skrbeh.

»Pavla, bodi pametna! Tako ne smeš!« ji je prigovarjala. »Umreti moramo vsi, ta prej, drugi slej; pa se spet snidemo. — Takemu človeku, ki je že toliko prestal kakor ti, se jok prav nič ne poda. Nana sama bi ti tako rekla, ko bi še živela.«

Zdaj je po vsej sili zadušila solze. Nekoliko kratki jo je še streslo, potem je utihnila. Čez nekaj časa je nevoljno vprašala:

»Zakaj mi nihče ni povedal, da so mati tako nevarno bolni? Zakaj me niti k pogrebu niso pustili?«

»Ravnjak je dejal, da bi te bilo preveč razburilo. Dejal je, da ti je potreben mir, da čim prej ozdraviš.«

»Mir! Ko pa sem v takih skrbeh čakal! Ko bi le en sam krat še bila mogla mater videti! Zdaj jih ni več, dobre matere! Zdaj nimam nikogar več na svetu!«

»Pavla, ali mene nič ne maraš? Rekla bi, da sem

Kar bi se položaj ne pomiril. Lešnik je zahteval, da naj izpustijo zaprtega, ki je njegov prijatelj, a drugi so hoteli Lešnika zadržati iz hiše. Lešnik je izvlekel nož in začel z njim Janeza Brunčiča v vrat tako, da mu je presekalo žilo odvodnico in se je zabodeni zgrudil mrtev. Nadalje je Lešnik lažje obklal Magdaleno Kmetič in delavca Ivana Zorko, ki sta ga skušala pomiriti. Ubijalec se je sam javil orožnikom, ki so ga predali v mariborsko jetnišnico.

Nevarna vlomilska tolpa pod ključem. Orožniki so izsledili in zaprli nedavno tatinsko ter vlomilsko tolpo, ki je vršila svoj posel par mesecev po Zgor. Dupleku pri Mariboru. U-moviči so kradli kure. Radi vlovov so oškodovani ti-le zgornje-dupleški posestniki: Mihael Ober, Neža Pulko, Marija Kociper ter Julijana Taler. Prijeti zlikovci so že večkrat predkaznovani, tajijo vsako krivdo, a orožniki imajo v rokah dokazé ter pričé.

Dva vloma. Še neodkriti vlomilci so vdrlí v hišo posestnika Petra Tacerja na Zgornji Kapli ob zverni meji in sicer ob času, ko so bili domači pri delu na polju. Odnesli so 500 Din gotovine, srebrno uro in več drugih predmetov. Skupna škoda znaša 1000 Din. — V Ciglencah pri Sveti Barbari v Slov. goricah je bilo v noči vlorljeno v hlev posestnika Toplaka. Lopovi so 600 Din vredno svinjo ubili z udarci po glavi, jo razkomadili ter zginili z mesom.

Zaplenjeno vino — zginilo. V Župečji vasi na Dravskem polju so zaplenili finančarji pri pomožnem delavcu Francu Predikaka 350 l vina. Sod so zapečatili in so ga spravili v klet posestnika Simona Sagadina. Še isto popoldne so se pojavili pred Sagadinovo kletjo neki pijani fantje. Odklenili so zidanico in zginili z zaplenjenim vinom.

Čebele in med so kradli. V okolici Mutej je bilo okradenih več čebelarjev. Zginjal je med in panji. Orožniki so prijeli tri čebelne tatove in sicer: 38letnega najemnika Lukeža Laznika, 19letnega delavca Franca Kramerja in 13letnega Ad. Laznika.

Samomor mladega trgovskega potnika. V hotelu v Celju si je pogнал smrtno kroglo skozi sence Jakob Kropelj, 26letni trgovski potnik iz Pivole pri Hočah. Vzel si je življenje iz obupa, ker je bil brez sredstev.

Samomor starke. V Ljubljani na Jernejevi cesti 45 so našli v stanovanju obešeno 64letno vpokojeno delavko Reg. Rojc. Obupno dejanje je izvršila starka v duševni neodgovornosti, ker je bila živčno bolna.

Izpred sodišča.

Obsojen, ker je kradel vino. Miha Emeršič, 29letni delavec s Pobrežja pri Mariboru, je vlomil 24. maja v vinsko klet posestnice Jožefe Senčar v Jelenčah in je odnesel sod, v katerem je bilo 169 l vina. Imel je pri tem poslu dva pomagača. M. Emeršič je bil zadnje dni v Mariboru obsojen na poldrugo leto robije.

Slovenska Krajina.

Za regulacijo Mure 613.000 Din. Banovina je odobrila svoto 613.000 Din za tolikanj potrebno regulacijo Mure v obsegu 25 km. Večje uravnave reke bodo na obeh bregovih v 10 km dolgem pasu ob vaseh: Krog, Bunčani, Krapje in Ižakovci; deloma se bo regulirala Mura tudi ob Murskem Središču. Glavna regulacijska dela bodo obstojala iz kamenometa, s katerim se bo obrežje tako utrdilo, da Mura ne bo mogla več odnašati rodovitne zemlje. Zgrajenih in poplavljenih bo nadalje še več pregrad, vodilnih zgradb ter traverz, ki bodo usmerjale vodo tako, da ne bo mogla več delati škode.

Banska uprava je odobrila pravila »Kmečke zveze« za vse župnijske lendarjske dekanije. Pripravljalni odbori morajo sedaj sklicati nove ustanovne občne zbornice. Izvoljene člane odbora se mora naznaniti sreskemu načelstvu. Šele z izvolitvijo odbora po odobrenih pravilih začnejo »Kmečke zveze« obstojati.

Turnišče. Nad vse srečna je turniška fara, ki je imela spet novomašnika g. Zver Ivana iz Lipe, srečnejša je še ta vas, ki je poslala pred oltar edinega sina Zverovih staršev. Novomašnika je

Za občinske volitve potrebne tiskovine!

Predvsem priporočamo, da vsak, ki se zanima za občinske volitve, posebno pa člani volilnih odborov, naj imajo knjižico, v kateri je zakon o volilnih imenikih, zakon o občinah in uredba o sestavi kandidatnih list. Ta knjižica stane 5 Din.

Za izpisek volilnih imenikov vzemite iste tiskovine, na katere je imenik v občinah sestavljen, ker s tem najlažje iščete ob priliki volitev. Za vsako volišče pripravite poseben imenik za zaupnika in poseben imenik za volilno pisarno.

Tiskovine za kandidatne liste, kakor tudi tiskane izjave, ki jih morajo podpisati kandidati, smo pripravili.

Naročite vse pravočasno, ne šele zadnje dni, posebno važno je glede imenikov in reklamacij. Naročite pa vse tiskovine obenem, da ne bo treba prevečkrat plačevati poštnih stroškov.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

sprejelo veliko število vernikov v prelepo turniško cerkev, kjer ga je počakal domači g. dekan ter ga spremljal pred oltar. Pridigal mu je č. g. Ivan Greif, prejšnji provizor turniške fare, zdajšnji prošt v Ptuj.

Dolina. Pred kratkim nas je zapustila gospa orožniškega narednika g. Nekrepa. V najlepši dobi njenega življenja je prišla nenadna smrt. Prijeli so jo srčni krči in se je preselila k večnemu počitku. Pokojna gospa je bila vsepovsod zelo priljubljena. Pokojnici naj bo zemlja lahka, g. soprogu pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Lendava. Na posredovanje našega poslanca dr. Klara je banska uprava poklonila Lendavi 25.000 Din za sirotišnico v Lendavi. Viul se kako delavnega poslanca ima lendavski srez. G. poslanec se briga za ves siromašni narod in vsakemu človeku rad pomaga.

Naplavljen utopljenec. Mura je naplavila pri Kroškem brodu truplo Jakoba Omana iz Trat, ki je skočil 10. junija s cmureškega mosta ter utonil.

jaz nekaj malega tudi storila zate,« ji je očitala Jerca.

»Ljuba botra, vi ste največ storili zame in svoj živ dan vam bom hvaležna,« je vzkliknila in z levico stisnila potovki roko; »toda vi tako redko kdaj pridete in tako malo sva skupaj.«

»Žal nimam časa, da bi bila dosti s teboj. Zaradi tega pa te nimam nič manj rada. Prav zaradi tebe letam tako za delom okoli, da bi tebi mogla kdaj kaj zapustiti, da boš preskrbljena, kadar me zmanjka.«

»Za božjo voljo, botra, ljuba botra, vi ne smete umreti, ne, prej ko jaz ne, ne!«

»Trepica! Saj sem vendar več ko dvakrat tako stara kakor ti... toda pomiri se!... Kadarkoli ti je kaj treba, vedno lahko prideš k meni, in če ti je pomoči treba, pri meni jo najdeš. Zaupati mi moraš.«

»Vam zaupam... in, botra, ko ste že tako dobri, kar s seboj me vzemite! Danes! Nazaj na Ravne me peljite!«

»Kaj pa hočeš na Ravnah? Poprej ti morajo rane zaceliti. Prej vendar ne moreš nič delati.«

»Moja rana se bo sama doma zacelila. Tu v bolnišnici se ne bo. Tu bom še bolj zbolela, tako se mi toži po domu.«

»Kaj pa te tako vleče na Ravne?« je ko na preži vprašala potovka.

»Na Ravnah sem našla svoj dom. Tam so mi vsi dobri... in Ravnjak... Ravnjak se mi tako smili.«

»Kaj bi se ti ta tako smilil?«

»Moj Bog, ko nima več matere in tudi drugega nikogar, ki bi skrbel zanj!«

»Ravnjak je mož in star dovolj, da zna sam zase skrbeti... Pavla, menda si vendar ne misliš, da si mu ti kaj več ali kaj bliže kakor drugi posli?«

»Jaz sem mu vendar življenje rešila. Vsaj svoje življenje sem zanj tvegala.«

»Ti bi se sploh ne bila smela mešati v te reči. Kadar se možki dajejo, se morajo sami, če so za kaj... Kaj pa imaš zato? Nič drugega ko dolgo bolezen in to, da že tedne tu v bolnišnici čepiš, in ranjeno roko, ki morda — Bog ne daj! — nikoli več ne bo prav za delo. Hvale ti zato ne bo nobeden vedel.«

»O pač, pač; Ravnjak mi je hvaležen. Rekel je, da se mi ne more dovolj zahvaliti za to, kar sem mu storila.«

»Seveda se ti ne more. Ampak ali bo svojo zahvalo tudi v dejanju pokazal, to je drugo vprašanje. Moški hitro zabijo in mislijo samo nase.«

»Ravnjak je dober človek, zelo dober, plemenit človek.«

nika Afevorka, da se je odločil za njegovo strogo nadzorstvo in da je za kazen vzel njegovega sina kot talca, ker je videl od teh pogajanj dalje v Afevorku velikega prijatelja Italijanov.

Abesinski četniki pobili italijanske letalce.

V nedeljo 5. julija so abesinski vstaji v pokrajini Jimma med Addis Abebo in Gore napadli italijanske letalce, med katerimi so bili tudi nekateri višji častniki. Abesinci so vse pobili. Med ubitimi je tudi italijanski pilot Antonio Locatelli, ki je prvi preletel južnoameriško pogorje Andov iz Argentine v Čile.

(Dalje sledi.)